

N:o 28.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1898, kl. 1 e. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition om ändring i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897.

(2:a A.)

I en till bevillningsutskottet hänvisad proposition, n:o 90, har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, att 33, 55 och 66 §§ i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 skola erhålla följande förändrade lydelse:

33 §.

Till bevillningsberedningens ordförande skall å landet härads-skrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman senast den 20 april, vid bot af tre kronor för hvarje öferskjutande dag, hafva aflemnat på mantalslängden grundade, enligt fastställda formulär uppställda längder, upptagande samtliga inom beredningens distrikt belägna fastigheter, å hvilka jemlikt 5 § särskilda taxeringsvärden skola sättas, äfvensom fastigheternas egare eller i fall, som i 2 § sägs, deras innehafvare. Dessutom böra vid samma tillfälle till beredningens ordförande aflemnas tillräckligt antal tryckta blanketter till taxeringslängden öfver inkomstbevillningen, uti hvilken enligt fastställt formulär uppgjorda längd be-

redningen införes alla de personer, som beredningen anser skyldige att dylik bevillning inom distriktet erlägga. I stad böra beredningarna till dessa längders upprättande och kompletterande åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppboräds- eller annan dertill utsedd tjänsteman.

Å tid, som nyss är sagd, skola jemväl till beredningens ordförande aflemnas, på landet af kommunalstämmas ordförande och i stad, utom Stockholm, genom magistratens försorg, så väl de i 53 § 3 mom. omförmälda afskrifter af nästföregående års taxeringslängder som äfven de i 51 och 63 §§ omförmälda utdrag af protokollen hos det årets vederbörande taxeringsnämnd och pröfningsnämnd.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder åligger det beredningen att föreslå och uti förberörda längder införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevillning skall inom beredningsdistriktet påföras hvarje skattskyldig, med iakttagande dervid att uppskattad inkomst af rörelse, yrke eller eljest, allt efter som inkomsten deltagar i vägunderhåll eller ej, införes i vederbörlig kolumn, på sätt bilagda formulär n:o 5 utvisar; och bör beredningen dervid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängd, hvilken för sådant ändamål skall, sedan densamma blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jemte alla dertill hörande uppgifter och handlingar senast den 20 april tillställas ordföranden i ortens bevillningsberedning.

Finnes inom distriktet *municipalsamhälle*, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp i längderna särskildt angifvas och sammanföras. *Om af fastighet endast en del faller inom municipalsamhällets område, skall i anteckningskolumnen anmärkas, huru stor del af fastighetens hela värde belöper å sagda del af fastigheten.*

55 §.

1 mom. Skattskyldig, som icke åtnöjes med vederbörande taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun eller vägstyrelse, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, må deri söka ändring hos pröfningsnämnden genom besvär, hvilka, skriftligen affattade, skola senast innan klockan tolf å fjortonde dagen före den, då pröfningsnämnden sammanträder, eller, om fjortonde dagen är helgedag, å nästföljande dag till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas; dock att besvär mot beslut af taxeringsnämnd i Stockholms stad må ingifvas senast klockan tolf å åttonde dagen före pröfningsnäm-

dens sammanträde eller, om åttonde dagen är helgedag, å nästföljande dag; börande de skattskyldige genom den i 58 § omförmälda kungörelse härom erinras.

2 mom. Enahanda besvärsmätt, hvarom i 1 mom. sägs, tillkommer municipalsamhälle i fråga om huru stor del af en fastighets hela taxeringsvärde belöper å den del af fastigheten, som faller inom municipalsamhällets område.

66 §.

1 mom. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedsatt, må skattskyldig icke emot pröfningsnämnds beslut föra vidare talan än angående höjning af sålunda nedsatt taxering till det af taxeringsnämnden åsatta belopp.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i 24 § förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud, af vederbörande kommun eller vägstyrelse eller rörande fråga, hvarom i 55 § 2 mom. sägs, af municipalsamhälle; och skola besvären, ställda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i december månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande infördrats och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarna varda fogade så väl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bevillningsberedningen och bemälda nämnder i frågan ingifna handlingar, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

2 mom. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända, öfversänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

Af den kongl. propositionen bilagdt utdrag af protokollet öfver finansärenden för den 8 sistlidne februari inhemtas, att chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t nämnde dag anført följande:

»På föredragning af chefen för civildepartementet har Eders Kongl. Maj:t den 28 sistlidne januari beslutit förelägga Riksdagen förslag till lag angående tillägg till förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, innefattande bestämmelser om municipalsamhällen. Enligt detta lagförslag skall, der Kongl. Maj:t förordnat, att ordningsstadgan, byggnadsstadgan och brandstadgan för rikets städer samt hvad i helsovårdsstadgan för riket föreskrifves om stad skola lända till efter rättelse för område å landet, som ej utgör egen kommun, detta område vara att anse såsom ett särskildt samhälle (municipalsamhälle), hvars medlemmar ega att, oberoende af kommunen i öfrigt, sjelfva vårda sådana för samhället gemensamma ordnings- och hushållningsangelägenheter, som afses i nämnda författningar eller föranledes af dessas tillämpning inom samhället; och stadgas vidare, bland annat, att i afseende härå skall om municipalsamhälle i tillämpliga delar gälla hvad i förordningen om kommunalstyrelse på landet är om kommun stadgadt.

För de behof, hvilka uppstå i följd af tillämpningen inom municipalsamhälle af ofvan omförmälda författningar, eger alltså samhället uttaxera erforderliga medel enligt fyrktalslängd, som bör grundas på den för vederbörande taxeringsdistrikt gällande taxeringslängd. För upprättandet af fyrktalslängd för municipalsamhället är för vederbörande myndighet inom samhället nödigt att ega kännedom, hvilka bland de i taxeringslängden förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp tillhöra municipalsamhället. I syfte att, derest lagstiftning rörande municipalsamhällen komme till stånd, möjliggöra upprättandet af sådan fyrktalslängd, om hvilken nyss blifvit sagdt, blef ock i 33 § af nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 införd en bestämmelse af följande lydelse:

»Finnes inom distriktet samhälle, för hvilket ordningsstadgan, helsovårdsstadgan, brandstadgan eller byggnadsstadgan för rikets städer är i tillämpliga delar gällande, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp i längderna särskildt angifvas och sammanföras.»

Det kan emellertid inträffa, att af en fastighet inom taxeringsdistriktet endast en del faller inom området för municipalsamhället. För detta fall är nyssnämnda stadgande i 33 § af bevillningsförordningen icke tillräckligt. Då det likväl för municipalsamhällets myndigheter är behöfligt att ega kännedom om värdet äfven å en dylik inom samhällets område liggande fastighetsdel, torde stadgandet i nyssnämnda

§ af bevillningsförordningen böra fullständigas med en föreskrift, enligt hvilken värdet å sådan fastighetsdel skall särskildt utmärkas; och torde, vid det förhållande att de samhällen, om hvilka förevarande del af 33 § i bevillningsförordningen handlar, enligt förut omförmälda lagförslag skulle benämnas municipalsamhällen, redaktionen af nämnda § i hit-hörande del kunna något förenklas. Sista stycket af 33 § synes därför böra erhålla följande lydelse:

»Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp i längderna särskildt angifvas och sammanföras. Om af fastighet endast en del faller inom municipalsamhällets område, skall i anteckningskolumnen anmärkas, huru stor del af fastighetens hela värde belöper å sagda del af fastigheten.»

Sedan med anledning häraf statskontoret och kammarrätten anbefalts afgifva utlåtande öfver ofvanomförmälda förslag till ändrad lydelse af sista stycket i 33 § bevillningsförordningen samt dylikt utlåtande den 18 sistlidne februari inkommit, föredrogs ärendet å nyo inför Kongl. Maj:t den 2 i denna månad, dervid chefen för finansdepartementet, på sätt det likaledes den kongl. propositionen bilagda utdrag af protokollet öfver finansärenden för nämnde dag utvisar, anförde:

»I sitt omförmälda den 18 sistlidne februari afgifna underdåniga utlåtande hafva statskontoret och kammarrätten meddelat, att hvarken de anförda skälen för förslaget till ifrågavarande ändring i 33 § bevillningsförordningen eller förslagets lydelse föranledde någon erinran från embetsverkens sida, men att den föreslagna ändringen syntes embetsverken jemväl påkalla ändring af 55 och 66 §§ i samma förordning.

Då det för vederbörande kommun i sin helhet saknade all betydelse, huru stor del af en fastighets hela värde ansåges belöpa å den del af fastigheten, som tillhörde municipalsamhälle, hafva nemligen bemälda embetsverk ansett nödigt, att, derest den föreslagna ändringen komme till stånd, i bevillningsförordningen infördes tillägg, enligt hvilka besvärsmätt tillerkändes municipalsamhälle i fråga om huru stor del af en fastighets hela taxeringsvärde belöpte å den del af fastigheten, som fölle inom municipalsamhällets område, och för ty gjort framställning om förändring af dessa paragrafer i sådant syfte.»

På grund af hvad sålunda förekommit, hemställde departementschefen, att Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen att besluta, att be-

villningsförordningen skulle i nu ifrågavarande delar erhålla den förändrade lydelse, som här ofvan i den kongl. propositionen angifvits.

Mot de i den kongl. propositionen föreslagna förändringarna har utskottet intet att erinra, under förutsättning att Kongl. Maj:ts genom proposition den 28 sistlidne januari Riksdagen förelagda förslag till lag angående tillägg till förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, innefattande bestämmelser om municipalsamhällen, vinner Riksdagens bifall, och hemställer utskottet under berörda förutsättning,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition om ändring af 33, 55 och 66 §§ i förordningen angående bevilling af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 april 1898.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.